

# O sluníčkové náladě i bludných šipkách. Olympijská Paříž z pohledu Čecha v organizačním výboru

19.1.2025 - Vendula Holková | Česká olympijská

**Nebál se výzvy, přes prvotní neúspěch odpověděl i na další pracovní nabídku, prošel všemi online pohovory a nakonec se stal součástí týmu Venue Press Operations. „Před startem her jsem garantoval, že na pěti sportovištích budou připravené veškeré prostory pro média. A pak během olympiády jsem byl jenom v Grand Palais a patřil k tomu i přilehlý Most Alexandra III.,“ vysvětluje Kuba.**

„Pro naši agendu jsme tam měli desetičlenný tým. Dva jsme to řídili a pak jsme měli osm dalších lidí. A taky armádu dobrovolníků, kdy někteří byli v tiskovém centru, někteří v mix zóně, někteří na tribuně, pomáhali nám s tiskovkami a podobně.“

Organizace olympijských her zahrnuje širokou škálu nejrozmanitějších pracovních pozic, které zastávají tisíce lidí. Jeden tým tak vlastně pořádně ani neví, co dělá ten druhý. „Pro každého byla agenda úzce definovaná. Byl tam třeba tým, který řešil jenom značení,“ popisuje. „První den jsme měli šerm v Grand Palais a zároveň se jela časovka. Všichni na ta sportoviště přišli poprvé a všichni se ztratili,“ vzpomíná s úsměvem na ony šipky.

A i když občas nešly věci podle plánu, organizační tým komplikace vždy vyřešil. „Překvapil mě stále pozitivní přístup všech nadřízených. Nikdo nepanikařil. Vzali si vždycky svůj čas, rozmysleli se a pak se našlo nějaké řešení každé situace. Pro mě to byla vážně nejlepší pracovní zkušenost a celé to bylo tak sluníčkové, jak to zní,“ dodává.

I přes to ale přišly dny, kdy bylo oblačno. Doslova. Jako třeba na zahájení. „Byli jsme tam od dvou odpoledne. Řídili jsme fotografie. Od dvou do sedmi to bylo pěkné a pak začalo pršet,“ vzpomíná a pokračuje: „Zahájení bylo organizačně největší výzvou. Lidé, co ho měli na starost, se tvářili, jako kdyby řešili samostatně jednu celou olympiádu. Tak to bylo komplexní.“

Vedle pracovních povinností se Kuba ve dnech volna podíval i na jiná sportoviště - ať už šlo o beachvolejbal pod Eiffelovou věží nebo třeba urban sporty na náměstí Svornosti. Celé francouzské dobrodružství si užil naplo. A stejný zážitek můžou mít i další. Jak? „Nejlepší způsob je pravidelně chodit na oficiální web her a sledovat tam nabídky, které se pořád mění. Případně na LinkedInu, když už znáš nějaké lidi a víš, kdo je tam zaměstnaný,“ vysvětluje.

Nejdůležitější je podle něj se nebát. „Ze začátku jsem si říkal, co oni tady budou zvědaví na nějakého kluka z východní Evropy, protože na nás jako na východní Evropu nahlíží. Ale řekl jsem si, že to minimálně zkusím, na pohovorech aspoň opráším francouzštinu. A ono to vyšlo,“ říká. „To povolání samo o sobě neexistuje, nejsou na to školy. Při výběru se tak spíš zaměřují na to, jaká jsi osoba, jaké máš soft skills. A lidi se hledají třeba ještě týden před začátkem samotné olympiády,“ uzavírá.

<https://www.olympijskytym.cz/article/o-slunickove-nalade-i-bludnych-sipkach-olympijska-pariz-z-pohledu-cecha-v-organizacnim-vyboru>